

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **K. M.**, zastoupena JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem se sídlem Jana Švermy 1696, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/81417-916, č. j. MPSV-2017/86207-916, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 3. 2018, č. j. 42 Ad 11/2017 - 30, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad práce ČR, pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Most dne 20. 3. 2017 zahájil řízení ve věci změny výše dávky – doplatek na bydlení. Rozhodnutím ze dne 20. 3. 2017 pak úřad práce rozhodl dávku zvýšit od 1. 2. 2017 z 10.225 Kč na 11.925 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila odvoláním, které žalovaný zamítl. Žalobkyně proto podala žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, neboť nesouhlasila s tím, že správní orgány při stanovení výše dávky nezahrnuly do odůvodněných nákladů na bydlení úhrady za energie v celé jejich výši. Náklady na energie podle jejího názoru správní orgány posoudily pouze paušálně a bez řádného odůvodnění. Krajský soud žalobě vyhověl a napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí jak žalovaného, tak úřadu práce a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které současně žádal o přiznání odkladného účinku. Odůvodnil jej tím, že v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby rozhodnutí o přiznání doplatku na bydlení v řízení před tímto soudem obstálo. Dále poznamenal, že má doplnit odůvodnění rozhodnutí a podklady do správního spisu, i nadále však bude respektovat výši záloh na spotřebu energií vyhodnocenou aplikačním programem pro výpočet dávek hmotné nouze. Přiznáním odkladného účinku tedy podle názoru stěžovatele nevznikne žalobkyni žádná finanční újma. Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, soud usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné

právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud dále předesílá, že totožným návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku za téměř shodných skutkových okolností se zabýval již v jiné věci žalobkyně, přičemž kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal (usnesení ze dne 8. 3. 2018, č. j. 10 Ads 53/2018 – 45). Ani v nyní posuzovaném případě, kdy stěžovatel uvedl totožné důvody svého návrhu jako ve shora uvedené věci, soud neshledal naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku.

[4] Soud nejprve zkoumal, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Povinnost správního orgánu rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným v rušícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Tvrzení stěžovatele o neschopnosti dostát podmínkám v rozsudku krajského soudu jsou obecná a nevypovídají nic o tom, v čem konkrétně má jeho újma spočívat. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem (viz např. usnesení ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016 - 27, bod 6). Soud přiznává odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, soud se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. bod [3]), a kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu